

Eixamplar la base dels altres

«L'independentisme ha de poder oferir alguna cosa més que peticions de reunions urgents que són rebutjades el mateix dia i llaços grocs als balcons»

Les eleccions del 26 de maig han tancat un cicle que hauria de servir a l'independentisme per a canviar l'estratègia, abandonant els xantatges emocionals i començant a tractar la gent com a adulta. Aquests últims mesos hem vist que cedir en el que és essencial no només ens deixa a mercè de la repressió, sinó que obliga a posar en circulació tot un seguit de mentides que ja no colen a aquells que són impermeables al sentimentalisme.

JxCat i ERC van regalar el govern a Pedro Sánchez per tombar-li els pressupostos a la primera de canvi i acabar convertint-se en un actor absolutament irrellevant a Madrid després de les eleccions del 28 d'abril. En realitat, l'objectiu sempre ha estat aquest: guanyar eleccions sense haver-se de trobar en la situació de mullar-se per a res. Els partits processistes van donar força a un PSOE que l'ha sabut aprofitar i, juntament amb els comuns, capitalitzen un vot unionista als municipis que impediran alcaldies "republicanes" (abans en dèiem "independentistes").

Tot indica que aquest serà el cas de Barcelona. Els comuns i ERC van pactar una campanya de no-agressió comptant que podrien sumar amb la CUP i que l'única pregunta que havien de resoldre les eleccions era si el govern estaria encapçalat per Ada Colau o per Ernest Maragall. L'estratègia de les lluites compartides i d'eixamplar la base no té en compte que hi ha altres transferències de vot possibles que no són cap a ERC, i que els altres actors també juguen i miren d'eixamplar la seva base amb aquests mateixos arguments.

En una mateixa setmana hem vist el president Torra somicar a TV3 per demanar una "reunió urgent" a Sánchez i Ernest Maragall posar-se les mans al cap perquè un acord del PSC amb els comuns faria treure els llaços grocs dels edificis de l'Ajuntament la mateixa setmana que acaba el judici.

L'independentisme ha de poder oferir alguna cosa més que peticions de reunions urgents que són rebutjades el mateix dia i llaços grocs als balcons. Ha de poder rearmar-se intel·lectualment i traçar una estratègia realista amb discursos que estiguin a l'altura del món que ve, ocupant el màxim d'espais possibles i sense dependre de sentències judicials. No serveix de res guanyar eleccions si després no pots (o no saps) fer-ne res.